

tagelsen, har man ikke søgt Kontoen forhøjet, da den viste sig utilstrækkelig hertil. Ved den store Stigning i Lønningerne ved de storkøbenhavnske Kommuneskoler ved Lønreformen af 1919 steg de heromhandlede Læreres Lønning paa tilsvarende Maade, og den Difference, som Staten i Henhold til foranstaaende Røglar skulde udrede, blev derfor langt større end beregnet i 1918.

Til Trods for, at Grundlaget for Beregningen af Tilskuddet begrænsedes det mest mulige, idet det samlede Beløb er blevet udregnet saaledes, at Tilskuddet for den enkelte Lærer er begrænset baade af hans Timetal ved Overtagelsen og hans Timetal til enhver Tid, naaede Differencebeløbet i 1921—22 helt op til 137 000 Kr. Statens Tilskud er dog aldrig blevet forøget ud over de 50 000 Kr., men Skolerne har selv baaret den overskydende Del af Merudgiften.

Ved Overtagelsen af Overskolerne overtog Staten ogsaa Skolebygningerne; da Underskolerne saaledes stod uden Bygninger, blev der truffet den Ordning, at Underskolerne midlertidig fik Tilladelse til at leje Lokaler i Statsskolerne, men med kontraktmæssig Forpligtelse til at fraflytte de paagældende Lokaler i Sommeren 1923; denne Tilladelse er senere delvis forlænget med 1 Aar. De forøgnede Skoler har derfor maattet indrette sig paa selv at opføre nye Skolebygninger. Det er klart, at Skolerne under disse Omstændigheder maatte vise stor Forsigtighed i den økonomiske Drift, og at de ikke turde gaa til en saa stor Nedsættelse af Skolepengene, at de risikerede at faa Underskud paa Driftsregnskabet.

Det blev da Skolerne muligt paa Regnskabet for 1921—22 — foruden at supplere Henlæggelsen til Pensionsfonden af et manglende Beløb for den forløbne Tid — at henlægge ca. 24 700 Kr. til en Byggefond, og dette tillod Ministeriet, idet man dog efter det ærede Finansudvalgs Ønske tilskrev Skolerne, at Forudsætningen var den, at Skolerne sørger for, at Forældrene bliver bekendt med, at Skolepengene er beregnet saaledes, at de ikke alene kan dække de egentlige Driftsudgifter, men muliggøre Henlæggelse til en Byggefond. Som det vil ses af Regnskabet for 1922—23, er der ikke længere Mulighed for en saadan Henlæggelse, og det er klart, at Driften med egne Bygninger i det hele vil blive betydelig dyrere end Lejemaalet i Statsskolerne.

JACOB APPEL.

Andr. Møller,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

206

Undervisningsministeriet. København, den 30. Januar 1924.

Journ. Nr. 936/23.

Paa Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1924—25 er der under § 19 A. III. C. 6. d., Tilskud til Erstatning for Fripladser eller Moderation i Skolebetalingen for mindre velstillede Forældres Børn i Mellem- og Realklasser, opført et Beløb af 595 000 Kr. Der er derhos som sædvanlig optaget en Tekstanmærkning om, at det samlede Beløb af dette Tilskud for hver Skoles Vedkommende dog ikke maa overstige $\frac{1}{3}$ af de normerede Skolepenge i de nævnte Klasser, beregnet, som om alle Eleverne i disse Klasser var fuldt betalende.

I en Henvendelse til Ministeriet har Bestyrerforeningen indenfor Danmarks Realskoleforening henledet Opmærksomheden paa, at denne Ordning kan medføre visse uheldige Konsekvenser. Jo højere en Skoles Skolepenge er, des større vil Fripladstilskuddet blive, og en Nedsættelse af Skolepengene vanskeliggøres ved, at den altid samtidig medfører Nedgang i Fripladstilskuddet. I al Almindelighed ønskes Regelen vel opretholdt, men det anses for ønskeligt, om der dog blev sat en Maksimumsgrænse for, i Forhold til hvilke Skolepengesatser Statstilskuddet kunde beregnes, og denne Grænse har Foreningen foreslaaet sat saaledes, at Statstilskuddet ikke kan overstige $\frac{1}{3}$ af 200 Kr. pr. Elev i Skolen. Da Bevillingen ikke fuldt ud kan dække Fripladser for $\frac{1}{3}$ af Skolepengene, vil en saadan Begrænsning betyde en mindre Forskydning i Fordelingen, og da Skolerne ønsker dette, maa Ministeriet finde det rigtigst, at der gennemføres en Ordning som den foreslaaede, foreløbig for 1924—25.